

VEZETŐK LAPJA

MAGYAR CSERKÉSZVEZETŐK ÉS SZÜLŐK FÉLÉVI ÉRTESÍTŐJE

60. évfolyam

113. szám

2013 ősz

Emlékszám Beodray Ferenc emlékére

Beodray Feribá „cserkészmosolyával”
az 1970-es Jubileumi táboron

TARTALOM

Címlap: Beodray Feribá „cserkészmosolyával” az 1970-es Jubileumi táboron (kép)	1
Életpályájának főbb állomásai.....	2
Bernhardt Béla: Egy Hontalan Sas megemlékezése Feribáról	3
Vers az első őrsvetőképző tábor emlékéből.....	4
Szappanos István: Beodray Ferenc, mindannyiunk Feribája	5
Fischer Viktor: „Beo” emléke.....	7
Várdy Béla, Zágon Lali, Muhoray Kornél, Némethyné Kesserű Judit, Lukács Tibor, Csémi Szilárd: Méltatások mások által	8
Beodray Ferenc: Előszó a Kiscserkész segédtszti füzethez.....	9
Mészárosné Vareska Andrea: A cserkészlelkület megtestesítője.....	10
Marshall Tamás: Visszamosolygni mindenre... ..	11
Horváth Mihály et al.: A clevelandi magyar cserkészlet megalakulása	12
Bedy Balázs: A cserkésztestvér és barát	13
Falk Viktor: A Szent László Rend nevében	14
Kitüntetései.....	14
A gyászjelentés.....	15
Hátlap, a lap hozzájárulói, Irodalom	16

**E számunkat Beodray Ferenc cscst. szöv. tb. elnök
kimagasló cserskészvezető emlékének ajánjuk.
A külföldi, azaz emigrációs magyar cserskészlet
egyik kezdeményezője és meghatározó alakja volt.
Halálával egy rendkívül szolgálatkés cserskészve-
zetőt veszítettünk el.**

Életpályájának főbb állomásai

1928. február 26-án született Szegeden.

1938–1944 között gimnáziumba jár Budapesten és Szegeden.

1945-ben a II. világháború viszontagságai révén édesapjával Bajorországban köt ki.

1946-ban a Passau-i Magyar Gimnáziumban érettségizik, és megkezdí egyetemi tanulmányait.

1947–1949 között vegyi gyárban laboratóriumi asszisztens Burghausen, Németországban, majd 1950-ben Fiú Kaserne Tanár-konviktusi felügyelő Münchenben

1950–1951 között kivándorol Amerikába, Clevelandba kerül, ahol a munka mellett egyetemre jár, valamint adókészítı szakiskolát végez.

1951–1953 között az amerikai hadseregben szolgál. Németországba helyezik, ahol a páncélos hadosztályban hírszerző szolgálatot teljesít (Military Intelligence).

1953–55 és 1957–64 között laboratóriumi asszisztens a Union Carbide Corporation-nál, Parma, Ohio-ban

1954–1986 között a Cleveland Union Carbide Laboratórium könyvelője

1954-ben házasságot köt Dolesch Melinda cserkésztestvérrel, egy évvel később megszületik Ferkó fia.

1955–1957 között biztosítási ügynök, 1956-tól adóbevallási tanácsadó, 1958-tól kisebb vállalatok könyvelője

1973-ban másodszor nősül, özv. Skerlán Piroskával

1986–1998 között önálló adókészítői és könyvelői vállalatot vezet.

2013. július 13-án elhunyt Cleveland, Ohio-ban.

A cserkészletben végzett főbb tevékenységei

1938–1942 között tagja a budai 7. sz. Erős Gusztáv cserkészcsapatnak

1947-ben Pfarrkirchenben megalakítja és 1950-ig csapatparancsnoka lesz a 12. sz. Rákóczi Ferenc cserkészcsapatnak. Megbízást kap a főcserkész úrtól őrsvezetőképző tábor szervezésére és levezetésére. Meghívja Bodnár Gábort kiképzőként, aki csatlakozik a csapathoz. Tagja lesz a Hontalan Sasok törzsének, melyből megalakul a Külföldi Magyar Cserkészszövetség. Részt vesz az első segédtestvérképző tábor szervezésében.

1948-ban, 1961–1963 és 1969–1973 között kiscserkész szakvezető

1949–1951 között Intéző Bizottsági tag, majd 1957–59, 1961–63 és 1967–73 között ugyancsak betölti ezt a szerepet.

1949–1950 között a Gazdasági Hivatal vezetője

1950 decemberében összehív néhány cserkészvezetőt a clevelandi cserkészmunka beindítására, majd részt vesz az ottani magyar cserkészlet megalapításában.

1951–1953 között katonai szolgálata alatt Németországban, szabad idejében cserkészkedik.

1953–1954 és 1973–1977 között szövetségi vezetőtisztt

1954–1957 és 1958–1959 között Nevelési Osztály vezető

1956–1957 és 1965–67 között a 14. sz. Görgey Arthur cserkészcsapat parancsnoka.

1956-ban az első Jubileumi tábor parancsnoka

1960-ban a clevelandi cserkésztestvérszervezet egyik alapítója

1966-ban a Jubileumi tábor parancsnoka

1967-ben a kiscserkész próbarendszer fő kidolgozója, és az első kiscserkészvezető-képző tábor kitervezője, megszervezője és levezetője

1969–71 között a Sík Sándor Cserkészpark igazgatósági tagja, majd annak elnöke; a központi kiscserkészvezetőképzés irányítója

1970-ben a Jubileumi tábor szervezője és parancsnoka

1969–1973 között szövetségi társelnök

1981–1997 között és 2001-től haláláig tb. elnök

1977–1981 között szövetségi alelnök

1979-től Nagytanács tag

1985–1987 között öregcserkész vezetőtisztt

1987–1989 között szövetségi ellenőr

1997–2001 között a Fegyelmi Bíróság elnöke

2004-ben közbenjár a Sík Sándor Parkban a kiscserkész-épület (Nádas Ház) megépítésére szükséges anyagi támogatás megszervezésében.

Egy Hontalan Sas megemlékezése Feribáról

Az alábbi Beodray Ferenc gyászmiséjén mondta el Nt. Bernhardt Béla cscst., g. h. ev. főesperes, az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia főesperese, Hontalan Sas, az ausztráliai 30. sz. Kőrösi Csoma Sándor cserkészcsapat örökös tb. parancsnoka és a KMCSSZ egyik tb. elnöke.

Urak! Szövetségi Elnök Úr!

Kedves Család, Cserkésztestvérek!

Kedves Mindnyájan!

Jóllehet gyász és szomorúság van szívünkben, mégis hálaadással köszönjük meg Istennek, hogy Beodray Ferencet, Ferit, azaz Feribát köztünk élni adta közel 86 évig. Benne olyan

embert ismertünk meg, akinek lelki és szellemi integritásában, céltudatosságában nem volt ingadozás. Az életfolytatás alapelemeit mindig tiszteletben tartotta, azokon hősiesen örködött, s azokat meggyőződéssel élte meg példaképként sokak számára.

Valahol és valahogy úgy kezdődött élettörténete a gyermekek

után, hogy a II. világháborút követő zűrzavarban a maga módján igyekezett dolgokat rendbe tenni, éppen a cserkészleten keresztül. A bajor Tann-Pfarrkirchen térségbe került magyar menekültek gyermekeit 18 évesen gyűjtögette cserkészcsapatba, hogy az ő cserkészélményeiből teremtsen élményeket azok számára, akik azokban a nehéz időkben könnyen elkallódhattak. Az 1946 tavaszán kibocsátott Főcserkészzi Körlevélre, mely a magyar menekültek között lévő cserkészeket, cserkészvezetőket

A gróf Teleki Pál Magyar Cserkész Munkaközösség igazolványa (1948)

hívta akcióba, Feribá cselekvően reagált, nemcsak magára vonatkozóan, hanem buzdítva azokat is, akikkel találkozhatott. Ha szabad így mondani: ő fedezte fel Bodnár Gábort, s ő mutatta őt be a Főcserkész Úrnak. Ennek a találkozásnak az eredménye, hogy Gáborba megbízást nyert szélesebbkörű szervezkedésre, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség életre hívására és vezetésére.

Feribá eközben megbízást kap az I., a Passau-Waldwerkében 1947 májusában megtartott őrsvetőképző-tábor megszervezésére és levezetésére. Innen íveli át cserkészisztizti szolgálata az éveket, évtizedeket, hogy a szétszórásban élő magyar ifjúságot, akiket elérhetett, az Isten-haza-embertárs-magyarság cserkészösvényeire irányítsa. Beletartozott abba a lelkes cserkészcsoporthoz, mely – Hontalan Sasok néven ismert – mind tagjaiban egymás felé, mind a Szövetség javára mintegy kiegészítő fogadalmat tett, hogy ott és akkor, ahová életük folyamata viszi őket, a cserkészszemélyeket képviselik és szolgálják, amire, alig két-háromévi együttléti tevékenység után, a kivándorlásokkal

került sor. Hontalan Sas volt található Európában, Észak- és Dél-Amerikában, Ausztráliában. Feribá clevelandi székhellyel élte cserkészéletét, viselve többféle tisztséget helyi, kerületi, és szövetségi szinten. Lényegileg gondja és figyelme, valamint kiváló szakismerete a kisgyermek felé irányult, meggyőződve, hogy az elemista évek

Téli tábor (1950), Bergen, Németország. Elöl balról: Beodray Ferenc, Olgyay György, Bodnár Gábor, Marcell Árpád, Bernhardt Béla, Szathmáry Károly, Grósz Ferenc. Háttul balról: Kovács Gáza, Bravek Gyula, Mozga Gyula, Kovács Pál, Bócsay Zoltán, Bérces Béla

Az első őrsvetőképző tábor emlékéből

Írták a jelöltek. A „Kolosváros” c. népdal dallamára. ŐV-tábor, Guttenburg.
1947. október 28 - november 4.

Guttenburgban csoda esett.
Huszonkét lány beérkezett,
Kezdődik az ŐV tábor
Parancsnokunk Bodnár Gábor.

A sok lánnyal sok a dolga,
Egymagában nem is bírja.
De van neki ki segíti
A jó szívű Beo Feri.

Guttenburgnak kapu zárja
Madzaggal van becsinálva.
Kettősívelt csomót rája,
Ubulbá kötötte máma.

fogékonyságát megérintve kell tudatosítani maradandóan a cserkészszellemiséget. Ebben a körben mozog elsődlegesen, jóllehet vezetői szolgálatából más korosztályok is gazdagodnak. Mint szövetségi vezetőtiszt

egyideig a négy kontinensen működő cserkészcsapatokra, cserkészekre, cserkészvezetőkre is hatást gyakorolt. Nevelő, irányító, és közéleti működésének mind máig felmérhető eredménye van.

Példát mutat azonban az úgynevezett polgári életben is. Mélyhitű katolikus keresztény, kiterjedt családját nagyon szerető és bőven ellátó, a családi élet intézményét védő, emberséges az elesettek iránt, magyarságához minden tekintetben hűséges, hivatásában pontos, szorgalmas, becsületes, tekintélyt érdemlő, katonai szolgálata idején kötelességtudó és körültekintő – azaz mindebből kell kitalálnia a cserkészletbeni önkéntességének.

Már néhány éve megmutatkozó, s egyre súlyosbodó betegeskedése, betegsége idején is többnyire a cserkészlet ügye köti le. Többször és többféleképpen kapott elismerést a Szövetségtől – az elsők között volt a Teleki-érem kitüntetettje, valamint más társadalmi szervezettől, különösképpen a Szent László Rendtől, mely lovagkereszt adományozásával ismerte el munkásságát. Egyre gyengülő állapotában a család aggodalma, felesége, Piri néni ápoló nagy szeretete veszi körül.

Cserkésztestvérei, barátai is imájukba foglalják. 86. életévében, boldog házassága 40. évében szólította őt el közülünk Isten, hogy a Jézus ke-

reszthalálával nyert, ingyen való kegyelem által foglalja el helyét az örökévalóságban. Mindnyájunknak ez legyen vigasztalásul és reménységül. Az Ausztráliában élő másik Hontalan Sással, Grósz Ferencsel együtt, akik még ittmaradtunk, két átértelmezett bibliai igével búcsúztatlak, szeretve tisztelt Sastestvérem. Az egyik jobbra cserkészeinkhez szól: “Ne feledkeztek meg vezetőitekről; figyeljétek életük végére, és kövessétek hitüket” (Zsidók 13:7). A másik pedig mindnyájunkra vonatkozik: “Tudjátok meg, hogy ma nagy fejedelem esett el Izráelben” (2Sámuel 3:38). Ekként őrizzük Feribá emlékét.

Beodray Ferenc, mindnyájunk Feribája

Életrajza színes mozaik, egy színes életpálya, amit azok – főleg cserkészvezetők – jártak meg, akik a második világháborút követően, hazájukat elhagyni kényszerültek.

Szegeden született, 1928. február 26-án. Az első három elemi Tatatóvárosban, a negyediket és az első három év gimnáziumot Budapesten, utána három évet Szegeden, majd a háború utolsó évében fél évet ismét Budapesten járt. A menekülés után a Passau-i Magyar Gimnáziumban egy évet töltött, és ott érettségizett. Mint a legtöbb emigránsnak, neki is nehéz volt a kezdés. Az Egyesült Államokba 1950 koratelén érkezik és Clevelandban telepedik le, esti egyetemre jár, miközben gyári munkásként keresi kenyerét. De hamarosan eléri őt is – mint sok hasonló korú bevándorlót – a katonai behívó. 1951-től 53-ig szolgál, ami alatt visszakerül mint amerikai katona a nemrég menekültként elhagyott Németországba, ahol egy páncélos hírszerző alakulatban kap beosztást. Leszerelése után a clevelandi Union Carbide cég könyvelője lesz. Itt 32 évig dolgozik, majd 1986-ban önállósítja magát, adóképző és könyvelő céget alapít, melyet 12 évig, nyugdíjba vonulásáig vezet.

Cserkészpályafutását 1937-ben, kiscserkészként kezdte a budai tanítóképző gyakorlati elemiben, majd 1938-tól 1942-ig a budai 7. sz. Erős Gusztáv cserkészcsapat tagja volt. A háború után, 1946-ban a Passau-i Magyar Gimnáziumban működő 9. sz. Teleki Pál cserkészcsapat segédtisztje lett. A következő évben Pfarrkirchenben megalakította a 12. sz. II. Rákóczi Ferenc cserkészcsapatot,

Misén a fenyőkatedrálisban, Sík Sándor Cs. Park (1974). Balról: Bodnár Gábor, Beodray Ferenc, lippai Rauch Károly, Jámbor Lajos, dr. Mattyasovszky Zsolnay Miklós, dr. Vareska György

melynek csapatparancsnoka lett. A csapat az akkori időben 73 fővel a Szövetség második legnagyobb csapata volt. Szintén 1947-ben a Waldwerke-i húsvéti őrsvetőképző tábort szervezte, aminek levezetésére megbízást kapott vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc főcserkész úrtól. A sok meghívott vezető között ott volt egy Bodnár Gábor nevű cserkész is kiképzőnek.

Bárdossy Vilibával (1960)

Feribá volt az, aki bemutatta őt a főcserkész úrnak. Gáborbának ebben a táborban végzett munkája győzte meg a főcserkészt arról, hogy őt bízta meg a külföldi magyar cserkészet megszervezésével és vezetésével. Feribá a csapatmunka mellett tagja lett a Hontalan Sasok törzsének is. Ebben a hőskorban a csapat parancsnoksága mellett az 1948-ban megalakuló Magyar Cserkészsövetségben is számtalan szervezői és adminisztrációs feladatot ellátott. A Szövetség működésének minden funkciójában – a vezetőképzéstől *A mi Könyvünk* kiadásáig – aktív és kulcsszerepet vállalt. Jelentős részben az ő munkásságának köszönhető az a sok siker és eredmény, amit az emigrációban újraélesztett cserkészmozgalom azokban a mostoha években felmutatott.

Az USA-ba való kivándorlása után, 1951-ben a clevelandi magyar cserkészet megalapításában kulcsszerepe volt. A katonasághoz való bevonulásáig a Clevelandban újjáalakult 12. sz. II. Rákóczi Ferenc cserkészcsoportot vezette. Ebből a csapatból szerveződött aztán meg később a 14. sz. Görgey Arthur és a 22. sz. Bessenyei György cserkészcsoport.

Katonai szolgálata alatt egy évet Németországban töltött, ahol szolgálati felelősségei mellett újra bekapcsoló-

dott az ott még tovább működő cserkészcsoportok munkájába. Táborokat látogatott meg szerte Németországban, és nagy része volt 1953-ban az első München mellett megtartott nagytábor megszervezésében. Ezt a táborot már, mint távollétében megválasztott szövetségi vezetőtszintet látogatta meg.

1953 végén tért vissza Clevelandba, ahol azonnal bekapcsolódott a cserkészmunkába. Sokrétű szövetségi munkája mellett a 14. sz. Görgey Arthur cserkészcsoport működését segítette, parancsnoka is volt annak két ízben, 1956-tól 1957-ig, valamint 1965-től 1967-ig. Többször volt parancsnoka a nagy sikerű clevelandi cserkésznapiaknak. Feribá „ötletgyár” és mindenütt szervező és kezdeményező volt. Ez adott lendületet sok személyével kapcsolatos cserkészmunka megindítására vagy továbbvitelére.

Az 1956-os és 1966-os központi jubileumi tábornak szervezője és parancsnoka volt. Az utóbbira vonatkozólag, több hivatalos kiadványban, tévesen, nem az ő neve szerepel. A későbbi jubileumi táborok sikeres szervezeti felállítása és programmenete is sokat köszönhetett Feribá gondolatainak és ötleteinek.

Szövetségi vonalon a kiscserkész munkában eltöltött évei 1967-től 1986-ig tartottak, noha hivatalos megbízatása többszörös megszakítással 1948-tól 2003-ig. Az ő elképzelése volt a mintatáborok, kiscserkész keretmesék kezdeményezése, a kiscserkész próbaanyagban a Kis és Nagy Játék bevezetése, illetve a kiscserkészvezetők avatási szertartása. Szövetségi munkájában elsőként tervezte és szervezte meg a kiscserkészvezető-képzés intézményét, ami akkor teljesen új fogalom volt, és ami azóta is eredményesen működik a Szövetség életében. Feribá a kiscserkészet „apja” volt, neki köszönhető nevelői és kiképzési módszereinek évek óta felmutatott sikere.

Hosszú évek cserkészmunkája után, 1986-ban vissza-

Teleki-ünnepélyen (1971)

vonult a központi cserkészmunkából, és idejét, energiáját más magyar „civil” szervezetek és tevékenységek szolgálatába állította.

Kezdeményezte a magyar családok hagyatékában hátrahagyott magyar könyvek összegyűjtését és azoknak a cserkésznapokon való kiárusítását. A clevelandi Cserkész Barátok Körének (CsBK) volt évekig az ellenőre. Elnöke, majd alelnöke lett a Magyar Segély Egyletnek. Bekapcsolódott a Magyar Társaság munkájába, ahol alelnökké választották, és e tisztséget 10 éven át viselte. A Szent László

Társaságban az USA Törzs helyettes széktartója lett.

Beodray Ferenc 1954-ben lépett házasságra Dolesch Melindával, egy hasonlóan aktív cserkészvezetővel, akitől egyetlen fiúgyermek, Ferkó született. Második házasságában elvette özv. Skerlán Gyulánét, Piroskát, akivel 40 éves boldog házasságban élt, és aki hosszú betegsége alatt nagy szeretettel és önfeláldozó munkával ápolta haláláig.

Szappanos István cscst., szöv. tb. elnök

(Forrás: Vezetők Lapja 108. sz., Fischer Viktor cikke alapján)

„Beo” emléke

A külföldi magyar cserkészlet egyik vezéralakja és a „Hontalan Sasok” egyik utolsó tagja örökre elköltözött tőlünk. Mi idősebbek, de a nála kicsit fiatalabbak Beonak hívtuk, a még fiatalabbak pedig Feribának, ahogyan hagyományszerűen a cserkészletben az idősebb vezetőt szólítjuk, a kellő tiszteletet megadva.

Halálával az egész külföldi magyar cserkészlet gyászba borult. Valóban nagy ember volt, kiváló cserkész és vezető a cserkész törvények megélésében, valamint az igazi tiszta lelkületű ember példamutatásában. A cserké-

Clevelandi cserkésznapon (1967)

Bodnár Gáborral (1970)

szet volt az élete, még akkor is, miután már a gyakorlati vezetésből ki is esett. Jóformán minden vele való társalgás a végén e témába torkolt. Alkotó és cselekvő ember volt, a gyakorlati cserkész megtestesítője, egyben a kiscserkészlet szakembere is. Egyik összekötő kapocsa volt a háború előtti és utáni emigrációs, vagy ha úgy tetszik, a szórványban működő cserkészletnek, sőt egyik kezdeményezője az emigrációs magyar cserkészletnek.

Kezdeti emigrációs cserkész életéről itt csupán annyit, hogy a II. világháború menekültjeként, 1946-ban

bekapcsolódik a Passau-i Magyar Gimnáziumban működő 9. sz. Teleki Pál cserkészcsapat munkájába, ahol annak segédtisztje lesz. A következő évben megalakítja a pfarrkircheni 12. sz. Rákóczi Ferenc cserkészcsapatot és annak csapatparancsnokává nevezik ki. Később a clevelandi magyar cserkészlet egyik alapító tagja is.

Mindig kiállt az elvei mellett, mindenben kereste a jót, a közösségépítő vonásokat. Amikor kellett, felszólt a helytelen magatartás vagy cselekvés ellen. Az emberek megbíztak benne. Mindig jól megérezte

a cserkészvezetéshez hajlandóságot mutató fiatalokban a képességet-tehetséget, és szárnyai alá vette őket, sokszor cserkészpályafutásukat végigkísérve.

Még a hatvanas években többedmagával megalapozta az emigrációs magyar cserkészlet kiscserkész próbarendszerét, amely az egyik legsikeresebb programjává vált. A külföldön felnevelkedő magyar cserkészek számára a részletesen kidolgozott próbarendszer egyedülálló az emigrációs menekült cserkészszövetségek között is.

De nem csak ez volt Feribá erőssége. Értette a cserkészlet nevelési erejét, a mozgalom lényegét, lelkivilágát és céljait, valamint maga is ezt igyekezett saját életén át megvalósítani.

E sorok írója is igazi cserkész-mintaképnek tartotta, akinek saját életére is jelentős hatással bírt.

Vele eltávozott az Örök Hazába a külföldi magyar cserkészlet egyik vezéralakja, aki az emigrációs magyar cserkészletben meghatározó szerepet vállalt. Örökre beírta a nevét azok közé, akik tiszta gondolkodásukkal, erkölcsiséggel, önzetlenséggel, szívós munkabírással, mérhetetlen áldozattal és hozzáértéssel szolgálták a külföldi magyar cserkészletet.

Élete legyen példa mindannyiunk számára, úgy is mint becsületes és egyenes magyar ember, s úgy is mint cserkész a Sík Sándor-i értelemben. R.I.P.

Fischer Viktor cscst., szöv. tb. elnök

Méltatások mások által

Az alábbi méltatásokat kivonatosan közöljük.

Ferit 1946 őszén ismertem meg, amikor a Passau melletti Waldwerke nevű DP, vagyis dípí (DP=Displaced persons, azaz a háború utáni hontalanok, országukból elmozdított, ill. elhagyni kényszerült személyek. Szerk.) táborban az érdemi csapatmunkát ő végezte az egyik első külföldi magyar cserkészcsapatban. Egy későbbi találkozás révén bevonta a nagy cserkész-múlttal rendelkező Bodnár Gábort, aki aztán sokezer magyar cserkészlet magába foglaló intézménnyé fejlesztette ki a külföldi magyar cserkészletet. Feri akkor érettségizett a waldwerkei magyar gimnáziumban, én pedig ott kezdtem el a magyar gimnázium első osztályát. (Itt tudni kell, hogy akkoriban a gimnázium nyolc osztályos volt, s mi tíz éves korunkban kerültünk az első osztályba.)

Az elmúlt közel hét évtized folyamán Ferivel gyakran találkoztam. A többedmagával megalapított clevelandi cserkészcsapatban én is több éven át cserkészkedtem egészen addig, amíg el nem kerültem Bloomington, Indiánába, az ottani Hungarológiai program keretében.

Későbbi találkozásaink folyamán sokszor kértem Ferit, hogy írja meg az önéletrajzát, de valahogy ehhez se

ideje, se energiája nem volt. Így aztán a történelem is sokat vesztett. Ennek a hiányát most érzem a legjobban, amikor nekiálltam a dípí emigráció története megírásának.

Feri nagy ember volt, csak túl szerény. Talán éppen ezért nem vállalkozott önéletrajza megírására. (Későbbi kérelemre megírta, a Vezetők Lapja 108. számában [2011] „Neves cserkészvezetők” alatt jelent meg. Szerk.) Ferikém, majd egyszer találkozunk.

Várdy Béla,

Pittsburgh, Pennsylvania, USA

Én is waldwerkei diák voltam, 11 évesen, egészen 1950-ben Ausztráliába való kivándorlásunkig. Ezért természetesen nagyon sok kedves, ifjúkori emlék van útizsákomban az iskoláról valamint a cserkészetről. Feribá volt egyike az akkori cserkész „bálványainknak”, különösen amikor létrehozták a „Hontalan Sasok” törzset és megfogalmazták annak célkitűzéseit. Hosszú sikeres élet után hatalmas cserkészmultat hagyott maga után, amivel szebbé, tartalmasabbá és magyarabbá tette a diaszpórában élő magyar ifjúságot. Ezért sok köszönettel, elismeréssel és szeretettel tartozunk neki.

Azóta biztosan bejelentkezett a már régebben eltávozott „főcserkészeinknél” valahol a tejúton, ahol viszont láthatja Bodnár Gábort és Dolesch Gyuszi barátomat. Hiszem, hogy a magyarok Istene szeretettel fogadja be a többi már megérkezett magyar jócserkész közé, a „Jó munkájáért”.

Zágon Lali,

Melbourne, Ausztrália

Hatvanas évekbeli cserkészkedésem alatt a cserkészsapkámot viseltem a 6th Armored Cavalry jelvényét. Ezt egyszer Feri meglátta, és megkérdezte, honnan szereztem. Mondtam, hogy az Army Basic Training (katonai alapképzés) után Fort Knox, Kentuckyban szolgáltam. Kiderült, hogy évekkel azelőtt, Németországban ő szintén ebben az egységben szolgált. Találkozásainkkor mindig úgy köszöntöttük egymást, hogy „Szervusz ezredtársam”.

Muhoray Kornél,

Bay Village,

Ohio, USA

Feri volt az utolsó valódi, élő kapocs külföldi cserkészletünk hősi korszakához. Ha annak idején nem lelkesíti fel Bodnár Gábort és nem áll mellé, ki tudja, léteznénk-e ma? Rengeteget

adott. Nagyon fog hiányozni, de vigasztal a tudat, hogy már nem szenved. Emlékét mindannyian kegyelettel megőrizzük.

*Némethy Judit, New York,
New York, USA*

Szomorú szívvel olvastam a hírt. Elvesztettünk egy hű magyart, egy értékes cserkészvezetőt és jó barátot!

HAZAMENT! Isten vele.... Emléke megmarad...!

*Lukács Tibor, Tottenham,
Ont., Kanada*

Mint az érsekújvári fórumülésen is mondtam többeknek, mikor frissiben megkaptuk a gyász hírt, személyében ismét egy cserkészlegenda távozott a magyar cserkészettől. A Szlovákiai

Magyar Cserkészszövetség együttérez vele a gyászatokban, mert ez egyúttal a közös gyászunk is, magyar cserkészek közös gyásza szerte a világon! Sokat kaptunk munkásságának gyümölcséből! Isten nyugosztalja Feribát, s lelkét ölelje magához, hisz bizonyára hazament Teremtőjéhez! Jm!

*Kismedve, Dunaszerdahely,
Szlovákia*

Előszó a Kiscserkész segédtszti füzethez

Kedves Cserkésztestvéreim!

Nagy megtiszteltetésnek vettem Globits Zsuzsi kérését, hogy előszót írjak a kiscserkész segédtszti füzethez.

Hosszú évek próbálkozásai és megbeszélései elevenednek meg szemem előtt, a múlt, ahogyan idáig eljutottunk.

Amint tudjátok vagy tanulni fogjátok, a magyarországi ábrahámhegyi vezetői megbeszélésen (1940) fektették le hivatalosan az első kiscserkész próbarendszert a 8-11 évesek részére.

Az első kiscserkész vezetőtszti Ft. Kölley György volt (1944). Akkoriban kiscserkészvezető-képző, őrsvetető- vagy segédtsztképző táborok nem voltak. A kiscserkészvezető-képzés őrsvetetői és segédtszti fokon kimondottan a Külföldi Magyar Cserkészszövetség érdeme.

Az első háromnapos tábor (sátorvezetői, családvezetői) 1949-ben Schildthurn/Tann-ban, Bajorországban, a lakásom mellett tartottuk. Ez volt az első próbálkozás.

Már itt külföldön kért meg engem Bodnár Gábor, hogy állítsam össze a szervezői munkát a kiscserkészvezető-képzéshez. Munkatársaim Beodrayné Dolesch Melinda és Doleschné Dósa Mária voltak, akikkel tartottunk egy próbatáborot. Kilenc vezetőjelölt vett benne részt.

Mi az ábrahámhegyi kiscserkész próbatervet vettük alapul. Itt gondoltuk ki a RÖR-t (raj-őrsvetető-raj) és a hét módszer hozzáadását a próbatervhez, valamint a mintatáborot, aminek segítségével a vezetőjelöltek a tanultakat gyakorolhatják. Ennek első kivitelezője, tervezője és vezetője Bócsayné Böör Klára volt.

Az első kiscserkészvezető-képző táborot Fillmore-ban rendeztük meg, aminek én voltam a parancsnoka. A 120 résztvevő kiscserkészvezetői "szak"-képesítést nyert. Mi azonban szerettünk volna kiscserkész-őrsvetetői képesítést adni azoknak, akik sikeresen elvégezték a táborot és levizsgáztak. Ezzel a kéréssel az Intéző Bizottság felé fordultunk, amely kérésünket elfogadta. Így lett ez a fenti táborunk a KMCSSZ első kiscserkész-őrsvetetőképző tábor.

Kiscserkész őrsvetetői foglalkozáson a Huszonketteseknél (Cleveland, 1987)

Évekkel később, több sikeres kiscserkész-őrsvetetőképző tábor után az Intéző Bizottság jóváhagyta a kiscserkész-segédtsztképző táborok beindítási tervét. Azok, akik ezt a táborot sikeresen elvégezték, segédtszti képesítést nyertek és tiszti fogadalmat tehetek. Ez a Gilwell-féle táborot végzett segédtsztképző táborral egyenlő képesítéssel járt.

A tábori tapasztalatok alapján mindig javult a kiképzési anyag, új tervek születtek, amiket kipróbáltunk. A táborok után kiscserkész konferenciákat tartottunk, és ott beszélünk meg az újításokat.

A mi kiscserkész-őrsvetetőképző táboraink és a cserkész-vezetőképző táborok között az a legnagyobb különbség, hogy mi, vezetők és kiképzők a kiscserkészvezető jelöltekkel, közös tervek alapján és együtt vezetjük le táborainkat. A táborot ti, segédtsztek, közösen a vezetőkkel és a kiképzőkkel, alakítottátok ki. Így jutottunk oda, ahol most vagyunk.

Azzal a gondolattal adom kezetekbe ezt a kis könyvet, hogy legyetek a cserkészletünkön belül a kiscserkészvezető-képzés keretében, családnak tagjai, és vezessétek tovább a kiscserkészeket!

Ehhez kívánok Jó munkát!

Beodray Ferenc cscst., 2008

A cserkészlelkület megtestesítője

Drága Feribá...

Az én emlékeim 1967-ből erednek, amikor 16 éves koromban szóltál, hogy „gyere vissza cserkészkedni”, és azóta is próbálok követni azt, amit nagymértékben tőled tanultam...

Vareska György volt édesapám, Te voltál cserkész apám.

És életemben most tegezek először... Nem is jutott eszembe Téged tegezni, még akkor sem amikor egy báb-színház fala mögött kuporodva előadtunk egy szöveget... Vagy amikor amerikai kiscserkészvezetőkkel egy clevelandi templomnak pincéjében nyuszi füleket ragasztottunk műanyag poharakra.

Annyi példa van arra, hogy Te mennyire barátnak, cserkésztestvérnek tekintettél minket, és hajlandó voltál velünk vígadni és nevetni: Kedves emlékem, amikor tábor-túzi számban Te voltál a török basa és én a kakas... Vagy amikor rock tábor-túzi volt a vadászházban, Te is ritmikai tapssal kísérted a népet...

Tiszti konferenciára vittél engemet és egy sereg más fiatal segédtisztet.

Tőled tanultam, hogy bármennyire lehet az ember ötletes, jól megszervezett, ügyes cserkész, de ha nincs szíve, ha nincs humora, és nincs a gyerekek iránt őszinte érdeklődése, akkor nem tud másokra hatni.

Nem csak előadtál a jó cserkészvezetésről, hanem élted is, gyakoroltad, és bemutattad. Itt vagyunk jó néhányan akik a Te példád által vezetők lettünk. Tőled hallottuk, hogy kisgyerekekkel másképp kell foglalkozni ha azt akarjuk, hogy legyen a cserkészletünknek utánpótlása. Ennek az érdekében nagyon sokat tettél, megalapoztad a cserkészletünknek erős jövőjét.

A kiscserkészletnek vonzó erejét Te építetted – sok mindent köszönhet Neked minden cserkész és cserkészszülő: kiscserkész őrsvezető- és segédtisztképző táborokat, próbaanyagot, keretmesét, foglalkozási módszereket, törvényeket...

Tudtuk, hogy milyen ötletgyár voltál, milyen emberismerettel rendelkezted, mennyi jóindulat volt szívedben. Érzékeny ember voltál... ezért tudtál a gyerek nyelvén beszélni, átérezni azt, hogy milyen először távol lenni szülőktől, idegen helyen. Olyan türelmes, megértő vezető voltál, hogy előbb-utóbb kibékült az a kis emberpalánta új környezetével...

Az újtól nem féltél: csak azért mert valamit idáig nem csináltunk, nem jelentette Neked, hogy ezen túl ne csináljuk... Tőled tanultuk meg, hogy ha valami hatásos, akkor használjuk javunkra...

Mindenben és mindenki-ben a legjobbat és a legszebbet kerested. Számomra, amikor elmosolyogtad magadat, akkor tényleg visszamosolyogtunk az Istenre. Amikor már beteg voltál és a telefonon beszélgettünk, visszamosolyogtunk az Istenre... ezt a kiscserkész jelmondatot Veled tapasztalhattuk.

Mindszenty bíboros fogadása, Cleveland (1974)

Ígérjük, hogy tovább fogunk cserkészkedni, hogy tovább fogjuk tisztelni a gyerekeknek a lelki életét. Hogy nem durváskodunk, nem engedjük bemocskolni azt, ami szép és nemes... Tiszta szívvel fogunk szolgálni... Mert tudjuk, hogy a heves szó, a meggondolatlan megjegyzés, a bántó beszéd mennyire árt... Téged veszünk cserkészvezetői példának, téged, aki kedves mosollyal, őszinte nevetéssel, komoly gondolataiddal, mindig építettél, sosem romboltál.

Feribá, mindig több fog telni tőlünk, mert szerettünk, és emlékedet tisztelni akarjuk. Hiányozni fogsz.

*Mészárosné Vareska Andrea cscst.,
Clevelandi körz. pk.*

Visszamosolyogni mindenre...

Kiscserkészvezető vagyok, de nem clevelandi. Az 1990-es évek során többször voltam kiképző a kiscserkészvezető-képző táborokban. Ebben az időben ismertem meg sok kéknnyakkendős vezetőt. A 2000-es Jubileumi Nagytáborban összehívtuk a Szövetség kiscserkész vezetőit, hogy átírjuk a próbarendszert és átgondoljuk hogyan korszerűsítsük munkánkat. Itt a régi jó gárdából megismertem Bócsay Klári nénit, Dolesch Linda nénit és másokat, akiknek nyomdokaiban jártunk, de Beodray Feribá nem volt ott.

Mivel messze laktam Clevelandtól, Beodray Feribával nem találkoztam addig soha, csak a nevével és hírével. Hontalan Sas volt, a külföldi magyar kiscserkész mozgalom megálmodója. Ő alapozta meg a mi munkánkat és nevét, mint valamilyen legendát, már többször felidéztem a táborban. Mások meséltek róla, hogy milyen kedves volt, hogy mennyire szereti a gyerekeket, hogy másokkal szemben gyöngéd, de magával szemben szigorú.

2001-ben Clevelandban volt a KMCSSZ közgyűlése. Csapatparancsnok voltam és én is ott voltam. Kicsit késve a hosszú út után, beültem a cserkészház nagytermébe, ahol már folyt a gyűlés. Körbenéztem, hogy kik vannak ott. Voltak ott ismerős és számomra ismeretlen vezetők. Észrevettem, hogy egy pár asztallal odébb ült egy idősebb kéknnyakkendős vezető. Tudtam, hogy ez lesz Beodray Feribá, akiről olyan sokat hallottam.

Semmiben sem nyilvánul meg olyan világosan az emberek jelleme, mint a játékban.

Lev Tolsztoj

Dömötör Margóval (1985)

S mint Petőfi versében, egész reggel a gyűlésen „azon gondolkodám, hogy miként fogom szólítani” ezt a legendás cserkészvezetőt. „És jutott eszembe számtalan szebbnél szebb gondolat...” Hogy mondom majd neki, hogy „Marshall Tomi vagyok? Olyan sokat hallottam Feribá munkájáról. Nagyon örülök, hogy végre megismerhetem.”

Közben szóltak, hogy be kell mennem a szavazóterembe, hogy leadjam a csapatom szavazatait. „Kis szobába toppanék...” s valaki mögöttem megszólított. Megfordultam és ott állt Feribá. Így szólt: „Marshall Tamás? Beodray Ferenc vagyok. Olyan sokat hallottam munkádról. Nagyon örülök, hogy végre megismerhetlek.” Átölelt. Nem tudtam, mit szóljak. Ott „csüggtem szótlánul, mint a gyümölcs a fán...” Nem tudta, hogy ez fordítva kellett volna legyen? Nem tudta, hogy

ő az a nagy ember, akit megtiszteltetés megismerni? Nem tudta, hogy ő a legenda?

Nem, nem tudta. De az volt, s éppen ezért volt ő legenda. A legjobb vezetők sokoldalúak és ő is az volt. Vidám, de meggondolt. Határozott, de kedves. Türelmes és szerény. Ez volt Feribá.

Mi kiscserkészvezetők ma egyik édesapánkat búcsúztatjuk, aki évtizedekkel ezelőtt megálmodta és lehetővé tette, hogy a legfiatalabb cserkészeket megnyerhessük egy életre a mozgalmunknak. Köszönjük a szeretetteljes jó munkádat, amellyel arra tanítottál, hogy visszamosolyogjunk mindenre. Isten veled, Feribá!

A legjobbat!

Marshall Tomi cscst., a kiscserkészvezetői család hálás tagja

A clevelandi magyar cserkészzet megalakulása

E történelmi összefoglaló Chászár Ede cscst. naplófeljegyzései és levelezése, valamint a clevelandi cserkészzet 25. és 40. évfordulóján készült beszámolók alapján készült.

Két frissen bevándorolt cserkésztsiszt, Császár Ede (1956-tól Chászár) kerületi vezetőtsiszt Olaszországból és Beodray Ferenc csapatparancsnok Németországból 1951. január 14-én első ízben találkozott egymással a Terminal Tower épületében, hogy a cserkészmunka megindításáról beszéljenek. Összeszedve még néhány újonnan érkezett ismerőst, februárban Olgyay György lakásán, március elején pedig Császár Ede lakásán tartottak vezetői tanácskozást. E kis csoport volt a magja a helyi cserkészzet megalakításának.

A cserkészmunka megindításáról szóló körlevelet március 14-én postázták szét az újonnan érkezett magyar családoknak. Március végén volt az első őrsi összejövétel (Tigris őrs) a város keleti oldalán, Borosdy Gyula mérnök udvarában. Április 4-én Teleki-emlékünnepe volt Rosta Lajosék lakásán, a város nyugati részén. A hónap végén már a nyugati oldalon is folytak az őrsi összejövetelek. Május 2-án táborelőkészítő megbeszélés és 5-én táborhelyszemle volt a Boy Scouts of America chardoni cserkészparkjában. Május 12-én pünkösdkor rendezték meg az első két napig tartó észak-amerikai magyar cserkész-tábor, két cserkész és egy rovercserkész őrssel.

A fuvarozást a szülők és rovercserkészek végezték, többszörös kerékcserevel, mert a keresetből bizony akkor még csak erősen használt autókra futotta.

Feleségével, Piri nénivel (2004)

Köztük volt egy öreg halottszállító autó is! A Magyar Cserkészszövetség központja a chardoni tábor előtt egy hónappal települt át Németországból az Egyesült Államokba, s így történhetett meg, hogy a tábort Bodnár Gábor szövetségi vezetőtsiszt is meglátogatta.

A három clevelandi őrs akkor még ideiglenesen egy csapatként szerepelt Beodray Ferenc parancsnoksága alatt, mint a 12. sz. II. Rákóczi Ferenc cserkészcsapat. A tábor után a szervezés nagy lendületet vett. Egymás után alakultak meg a kiscserkész és leánycserkész őrsök is! A kiscserkészeket Tóth Fejél András, a leánycserkészeket Temesvári Katalin, Csűrös Mária és Dolesch Melinda vezették. Utána sűrű programok következtek: májusban őrsi portyák Chagrin Falls-ban, június első hetében ugyanott kirándulás a kiscserkészek és leánycserkészek számára, augusztus 18-19-én vezetői tábor Chardonban. 1951 nyarán ugyanakkor már vagy fél tucat észak-amerikai városban folytak a csapatalakítási kísérletek.

Szeptember 23-án a dr. Berkes Lászlónál megtartott vezetői összejövétel alkalmával Beodray Ferenc átadta a csapatot, majd bevonult katonának. A létszám pedig úgy megnövekedett, hogy két csapatot kellett alakítani. A nyugatoldali csapat parancsnoka dr. Berkes László, a keletoldali csapaté pedig Császár Ede lett.

A csapatalakulásról készült jegyzőkönyv alapján a Magyar Cserkészszövetség a keletoldali csapatot 22. sz. Besenyei György név alatt, az Amerikai Cserkészszövetség pedig a 114-es számmal, ugyanakkor a nyugatoldali 14. sz. Görgey Arthur cserkészcsapat néven, az amerikai szövetség pedig a 414-es számmal igazolta.

Itt külön ki kell térni Császár Ede szerepére. A clevelandi csapatok megalakulásában neki döntő szerepe volt. A helyi cserkészzet az ő kezdeményezésére indult meg, és mindaddig, amíg a Végrehajtó Bizottság a 22-es és 14-es csapatokat le nem igazolta, az ő szoros felügyelete alatt zajlott a cserkészmunka. Kerületi vezetőtiszt lévén ő bízta meg Beodray Ferencet a csapatparancsnoki teendők ellátásával. Míg Feribá a gyerekekkel foglalkozott és táborozott, Csedebá kapcsolatba lépett a magyar egyházakkal és civil szervezetekkel, megteremtette az Önszegélyző Egyesület keretén belül a Szervező Testületet (ma Fenntartó Testület – a szerk.), csapatotthont szerzett a polgármesteri hivatal révén, és elindította a leigazolás folyamatát a Magyar Cserkészszövetségnél és a Boy Scouts of Americánál.¹

A két csapat őrsvetetői 1952 februárjától májusig közös vezetői kiképzésben vettek részt. 1952 áprilisában Bodnár Gá-

bor szövetségi vezetőtiszt, májusban pedig vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc főcserkész szemlélte meg a csapatokat. Mindkét csapat vegyescsapatként működött mindaddig, amíg a megnövekedett létszámból kifolyólag a leányok önálló csapatokat nem alakítottak. A két leányraj 1952 őszén, mint 34. sz. Zrínyi Ilona lcscs., 1957-ben a keletoldali leányraj pedig, mint 33. sz. Szilágyi Erzsébet lcscs. alakult meg.

A clevelandi magyar cserkészzet megindulása 1951-ben nemcsak a clevelandi csapatok életében volt jelentős, hanem ezzel indult meg a magyar cserkészzet az Egyesült Államokban, sőt egész Észak-Amerikában is.

¹ Chászár Ede levele Fischer Viktorhoz, 2011. június 10-én. A címzett birtokában.

ifj. Horváth Mihály cscst., volt 22. sz. cscs. cspk., et al., Cleveland, Ohio

A cserkésztestvér és barát

Ha az emlékezetem nem csal, 1950 decemberében, Cleveland belvárosában találkoztam Beodray Ferivel és Olgay Gyurkával, két frissen idevándorolt cserkésztestvéttel és Hontalan Sossal. Mivel én a háború után Ausztriába kerültem és ott cserkészkedtem, számomra az elnevezés, hogy „Hontalan Sas”, teljesen ismeretlen volt. De ismerkedő beszélgetésünkéből, aminek a fő célja a cserkészzet helyi beindítása volt, megtudtam, hogy kik a Hontalan Sasok és milyen küldetéssel megbízott cserkésztestvéttel van dolgom.

Míg mi úgynevezett zöldfülű új amerikaiak, munkakereséssel és az új otthon megismerésével voltunk elfoglalva, addig Feri, Hontalan Sashoz méltóan, a clevelandi cserkészzet megszervezését vette legfontosabb feladatának.

Hónapokkal később a sors úgy hozta, hogy Feri, Olgay Gyurka, Kneffel Péter és Hess Ákos, bátyánk és pártfogónk segítségével egy Danielson és Co. elnevezésű gyárban kaptunk munkát. A gyárépület feliratán a vállalat neve mint Danco szerepelt. Így hamarosan elneveztük magunkat a „Dankó Brigádnak”. Ez Ferit beleért-

Bedy Balázssal és ifj. Horváth Mihállyal (2004)

ve mindannyiunknak nagyon tetszett és sokszor beszélgettünk róla, emlegettük, hogy egykoron mi is egy rejtelmes szerveződésnek voltunk tagjai.

Első találkozásunk óta hosszú idő, több mint 62 év telt el. Ez idő alatt igazi jó barátság és cserkésztestvéri szeretet alakult ki közöttünk, amely megállta az idők viszontagságait és megpróbáltatásait. Feri betegségének utolsó

évében majdnem minden nap érintkeztünk és beszélgettünk, nem annyira Feri hogylétéről és betegségéről, hanem a cserkészetről. Az idő múltával a beszélgetések kezdtek megrövidülni és csak egy pár szóra változtak, röviddel mielőtt Feri barátom és cserkésztestvérem hazaindult...

*Bedy Balázs cscst., szöv. tb. elnök,
Cleveland, Ohio, USA*

A Szent László Rend nevében

Csak egy egyszerű, hálás és szerény köszönetet mondok, – elsősorban a Jóistennek, – hogy Beodray Ferencet 63 éven keresztül barátomnak nevezhettem. A 3. cserkésztörvénynek élő példaképe volt számomra. Önzetlen segítségére mindig számíthattam a rendben és a cserkészletben egyaránt, akármilyen nehéz helyzetbe is kerültünk.

Kedves Feri, engedd meg, hogy így utólag köszönjem meg neked a sok jó tanácsot és segítséget amit nekem az évek során nyújtottál. Nyilvános köszönetet csak nagyon ritkán és nehezen fogadtál el, de remélem és hiszem, hogy ahol ma már vagy, az Örök Bírótól a kiérdemelt elismerést megkaptad. Az örök világosság fényeskedjék számodra! S majd ha a Jóisten végtelen irgalma megengedi, jövünk utánad a mennyországi cserkészcsapatba.

Rendtársi és cserkészszeretettel:

v. Falk Viktor cscst.,
szöv. tb. eln., Szent László Rend törzsszékkapitány és
h. főkapitány

Mindszenty bíboros látogatása Clevelandban (1974);
b-j: Simonyi Viktor, Goda Mária, hátul Dunajszky Ella, Vareska Andrea, Borodsyné Mód Erzsébet, D. Dósa Mária, Beodray Ferenc, v. Bócsay Zoltán. Balra alul, háttal: Mindszenty bíboros

Kitüntetései

A Szövetségtől:

- Jó munkáért! Teleki-emlékérem (1960),
- Jubileumi oklevél (1970),
- Rákóczi-emlékérem (1975),

- Jubileumi emlékérem (1980),
- Külön díszoklevél a központi (New York-i) cserkészbálon tartott hagyományos kitüntetési alkalommal, kimagasló és életre szóló cserkészmunkájáért (1998),
- Nagy Lajos-emlékérem (2005).

A Clevelandi Cserkész Barátok Köré-től (CsBK):

- Csodaszarvas Díj, "Életreszóló teljesítmény kategória": Díszoklevél a clevelandi magyar cserkészmunka létrehozójának és elindítójának fél évszázados munkájáért, amelyet a magyarrá nevelés és a cserkészlet érdekében kifejtett (2001).

A Hunyadi Mátyás Öregcserkész Munkaközösségtől:

- Pro Patria in Exteris emlékérem, az angolnyelvű, magyar történelmi tárgyú könyvakciónak lelkes támogatójásáért (d.n.).

Más szervezetektől:

- Szent László Társaság: Szent László lovag (1967), Lovagkeresztes lovag (1977),
- Magyar Harcosok Bajtársi Közössége (M.H.B.K.): Emléklap az emigrációban több éven át eltöltött önzetlen munkájáért, hazaszeretetéért, az M.H.B.K. támogatásáért (1998),
- Elismerő és dicsérő oklevél több más magyar szervezettől.

GYÁSZJELENTÉS

Fájó szívvel, de Isten akaratában való megnyugvással tudatom,
 hogy drága jó férjem

Beodray Ferenc

szerető férj, apa, nagypapa, dédnagypapa és

a Külföldi Magyar Cserkészszövetség cserkészcsapattisztje, a Hontalan Sasok törzsének tagja

életének 86-ik évében, 2013. május 11-én, Cleveland, Ohióban,
 hosszú betegség és gyengélkedés után visszaadta nemes magyar lelkét Teremtőjének.

Búcsúzunk tőle június 1-én de. 11 órakor, gyászmise keretében
 a clevelandi Szent Imre római katolikus templomban (1860 West 22 Street).
 Hamvait a Sunset Memorial Park temető magyar részében helyezzük örök nyugalomra.

Gyászolják:

Felesége: Kmetty Piroska

Fia és menyje: Beodray Frank és Karen

Unokái: Wadasné Beodray Kriszta, Beodray Andrea és Beodray Kaitlyn

Dédunokái: Wadas Ryan és Wadas Sophia

Mostoha fia és leányai: Skerlán Gyula és felesége Sheila, Soltayné Skerlán Piroska és férje István,

Skerlán-Viiberg Marika, és azoknak gyerekei

Emese, Andrea, Endre, Elizabeth, Alexander és unokái.

Megfáradt lelkét ölelje magához az Úr!

Akik e szám elkészítéséhez fényképekkel és más segítséggel hozzájárultak:

Bedy Balázs cscst.
 III. Beodray Ferenc st.
 özv. Borosdy Bánkné Mód Erzsébet cst.
 Carlne MÓD Zsuzsa
 D. Dósa Mária cscst.
 ifj. Horváth Mihály cscst.
 Jonesné Bodnár Réka st.
 Kogler Géza cst.
 Kovássy Medzihradzky Marianne cscst.
 Muhoray Kornél fncs.
 id. Nadas Gyula cscst.
 dr. Papp Klára cscst.
 Peller Miklósné Falk Ildikó cst.
 Szentkirályi Endre cscst.
 Szentkirályi Pál cscst.
 Szigethy Attiláné Keresztes-Fischer Edith cscst.
 Viibergné Skerlán Marika st.

Irodalom:

Emlékkönyv a 22. sz. Bessenyei György cscs. megalakulásának 40. évfordulójára, 1951-1991. Cleveland, Ohio, 1991. 5. old.
 Fischer Viktor: Csede bá 80 éves. *Vezetők Lapja*, 91. sz., 2001, 14-17. old.
 Fischer Viktor: Emlékezés Csede bára. *Vezetők Lapja*, 110. sz., 2012 tavasz, 4-6. old.
 Fischer Viktor: Neves cserkészvezetők – Beodray Ferenc cscst. (Feribá), *Vezetők Lapja*, 108. sz. 2011, 11-14. old.
 Marosvári Attila: *Az emigrációs magyar cserkészélet története, 1946-1956.* A Magyar nyelv és kultúra Nemzetközi Társasága, Budapest, 2004.
 Nádasné Ormay Gabriella: Hazamentek – Gaydánné Beodray Melinda, *Vezetők Lapja*, 99. sz. 2006, 8. old.
Szétszórt Árvalányhaj. A magyar cserkészélet 20 éves krónikája 1946-1966, Magyar Cserkész Szövetség Nagytanácsa. Szerk: Lippóczy Miklós, Németh Nándor, Sisa István. Garfield, 1966.

Ennek a számnak a nyomtatási költségeit a Bethlen Alap és a clevelandi Cserkész Barátok Köre (CsBK) fedezte. Köszönjük!

Az előző (112.) számunkban található sajtó- és tárgyi hibákért olvasóinktól szíves elnézést kérünk. Az elektronikus kiadásban helyesbítettük őket.

Vezetők Lapja

(60. évf. * 113. sz. * 2013 ősz)

Külföldi magyar cserkészvezetők, felnőttcserkészek és cserkészszülők lapja.

Megjelenik évente kétszer. A lap elektronikus formában a KMCSSZ honlapjáról is letölthető, a sajtó leágazásról.

Lapzárta: február 15 és szeptember 15.

Kiadja a Külföldi Magyar Cserkészszövetség

2850 Route 23 North

Newfoundland, NJ 07435, U.S.A. Telefon: 973-874-0384. Honlap: www.kmcssz.org

Szerkesztőbizottság:

Főszerkesztő: Fischer Viktor cscst. (Wantagh, New York, USA). **Társzerkesztő:** Lendvai-Lintner Imre cscst. (Morris Plains, New Jersey, USA).

Munkatársak: Cseh Gábor Anna cst. (Newtown, Connecticut), Csémi Szilárd cst. (Dunaszerdahely, Szlovákia), Erdei Anna cst. (Boston, Massachusetts, USA), Farkas Tamás cst. (Budapest), Fischer Endréné Szócs Melinda (Huntington, New York, USA), dr. Glaser János cscst. (Montreal, Quebec, Kanada), Kovács Éva fncs. (Princeton, New Jersey, USA), dr. Koós Emese (Budapest/New York, New York, USA), McGinné Darázs Erika (McLean, Virginia, USA), Némethyné dr. Kesserű Judit cscst. (New York, New York, USA), Schlóder Miklósné Koncz Eszter (Rocky Hill, New Jersey, USA), Thurner Klára cscst. (Cleveland, Ohio, USA), Vince Ágnes cst. (Edison, New Jersey, USA).

Technikai kivitelezők: Fischer Endréné Szócs Melinda (Huntington, New York, USA), Szórád Gábor cscst. (Newfoundland, New Jersey, USA), Popovics Pál cst. (Munkács, Kárpátalja).

A beküldött cikkeket, híreket, leveleket szükség szerint szerkesztve adjuk közre. Cikkeket, hozzászólásokat, véleményeket, ötleteket kérjük az alábbi címre küldeni: vezlap@yahoo.com.

Előfizetés egy évre US\$10.00. Előfizetéseket a Külföldi Magyar Cserkészszövetség fent megadott címére kérjük beküldeni.

Tagdíjat fizető cserkészvezetők és felnőttcserkészek a lapot ingyen kapják, amennyiben igénylik.

A lap fenntartása érdekében adományokat köszönettel veszünk.

Vezetők Lapja (Leaders' Magazine)

Magazine for Hungarian Scout leaders

Published by the Hungarian Scout Association in Exteris, Inc., a non-profit organization